

3009 2den Del. af Lovf. endeh. nærmere Del. om Anlæg af en nordvestsiøll. Jernb. 3010

at andrage paa, at Forhandlingerne standses, og at Sagen henvises til et Udvalg, for at den kan blive prøvet.

Fischer: Den Betragtning, det ærede Medlem idag gjør gjældende med Hensyn til den foreliggende Sag, maa jo i Virkeligheden lede til, at intetsomhelst Lovarbejde kan komme istand ved det private Initiativ; thi de Betragtninger, det ærede Medlem har anstillet angaaende det foreliggende Lovforslag, ville altid kunne finde Anvendelse paa et saadant; der er ikke foregaaet nogen Overveelse fra Regjeringens Side, den har ikke anstillet de forudgaaende Prøvelser, der ere saa ønskelige med Hensyn til et Lovforslag, og saa fremdeles. Dertil føjer nu det ærede Medlem, at man kommer til at handle i Vind og Veir, naar man følger det. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at det private Initiativ er en af Grundloven bestemt Maade, hvorpaa Love kunne komme frem og blive vedtagne af Rigsdagen, og at Ministeren i det foreliggende Tilfælde paa en saadan Maade har sluttet sig til Sagen, at det med fuldkommen Sikkerhed kan siges, at han har ladet den saaledes undersøge og prøve, at han staaer i Morgen for den sammen med dem, der have stillet det oprindelige Forslag (V. og C. den nye?). Den nye Indenrigsminister kunne vi naturligviis ikke tale om, til ham kan den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn heller ikke have sigtet, eftersom han ikke har havt Leilighed til at overvære Forhandlingerne; men den ældre Indenrigsminister har været tilstede ved 3 Forhandlinger af Sagen i det andet Thing og er gaaet ind paa Forslaget, har sørget for, at det blev ændret, og har ved Sagens 1ste Behandling her i Thinget, forsvaret det paa en saadan Maade, at han ikke tog det mindste Hensyn til, at Forslaget ikke hidrørte fra hans eget, men fra en andens Initiativ. Der kan altsaa ikke af formelle Hensyn være det Mindste til Hinder for at vedtage Lovforslaget. Men der kunde

dog maafee være overseet Et og Andet, der kunde være en og anden Ting, man nu vilde have havt Kundskab om, hvis Forslaget havde været prøvet paa tilbørlig Maade fra Regjeringens Side. Saaledes sagde f. Ex. det ærede Medlem: hvorledes skal man høre sig ad med Hensyn til Overføringen af den den anden Jernbane? Dertil skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er et Spørgsmaal, der jo har foreligget, som er drøftet i det andet Thing og det er besvaret af Indenrigsministeren. Ministeren sagde der, at Overføringer af Jernbanen i Niveau altid kunde have deres Banfælgigheder og altid kunde medføre Farer, men at der gives en Udvei til at komme bort fra disse, nemlig at lade den ene Bane gaae over eller under den anden. Dette maa altsaa aspases efter Terrainforholdene; ere Forholdene dertil, fører man den nye Bane over den gamle, og ere de dertil, fører man den under den gamle, saa er man fri for ethvert Sammenstød. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaane de ærede Medlemmer at fremme Sagen.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds har Ordet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil benytte sin Ret til at stille Forslag om Nedsættelsen af Udvalg nu eller opsætte det, indtil Sagens Overgang til 3die Behandling er afgjort. Saa kan den jo ogsaa benyttes.

Lehmann: Jeg troer, det er rigtigere at benytte den nu. Jeg andrager derfor paa, at Sagen standses og henvises til et Udvalg, og skal til Motivering deraf endnu kun tilføie, at det ialfsald er meget ønskeligt, at denne Sag forhandles med tilstedeværende Ministre, og at der er en meget stor Forskjel paa, om Private gjøre foreløbige Forarbejder og dermed henvende sig til Regjeringen, og denne saa efter at have prøvet dem selv begjærer Bemyndigelse, eller om den tilbydes paa en saadan Maade, som det er skeet her.